

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וישלח תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוף ומתרונוט בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת וישלח תשפ"ו – המלחמה המתמשכת

או לא, האם ידייקו בבחירה שלהם או לא, כמה ידייקו, כמה לא ידייקו, מה מסתעף מכל הבחירות שלהם.

לכן 'דרך עץ החיים' עוסקת הרבה מאד בבחירה, בבניה של האדם לעבודתו יתברך, יותר מאשר בפרטי הפרטים שיש בלי סוף בהלכה למשל, כן? מובן שאנחנו גם לומדים הלכה, אבל הכוונה שלנו היא לבנות את הנשמות שיוכלו לעשות את הבירורים, להלחם את המלחמות, להדבק בה' יתברך, לעמוד בניסיונות. זו המטרה של 'דרך עץ החיים'.

ועל פי זה אנחנו מנסים להבין וללמוד גם מהפרשה. יש הרבה דברים שאפשר ללמוד, בלי סוף, בעזרת ה', אם ה' מאיר לנו את העינים, מה אנו מה חיינו. תמיד יש מה ללמוד. כל דבר בתורה זה פלא פלאים. אין סוף לנושאים, לדקויות, ישתבח שמו לעד.

הלואי וזה יועיל לנו להיות יראי שמים ולעשות רצונו ולא לטעות, כי ככל שבן אדם עולה במדרגות, המלחמה קשה יותר.

אצל צדיק גדול שהוא לא חוטא במחשבה דיבור ומעשה, יכול להיות שמגיעה איזו מחשבה אחת קטנה שהוא לא מספיק לעצור לפני שהיא חודרת לו לנפש – וזו נפילה נוראה.

הנה, אברהם אבינו שאל שאלה פשוטה כביכול, כן? "בְּמָה אֲדַע" – וזה גרם לנו את גלות מצרים, חוץ מהחושך שהוא קיבל על המקום.

יעקב אבינו פה במלחמה הזאת עם עשו עשה דברים הגיוניים, כן, לפי מה שאנחנו הקטנים יכולים להבין מבחינת המלחמה – לחצות את שני המחנות ולהתכונן בשלשה קוים: דורון, תפילה, מלחמה – קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי, אלה שלשת הקוים. הדורון, זה קו ימין. והמלחמה זה קו שמאל. והתפארת זו התפילה. אז הוא היה משוכלל, הוא שלח לו מלאכים. יש פה היום מלחמות עם כתב"מים, עם פצצות אטום, עם כל מיני סיפורים – הוא שלח מלאכים, "מלאכים ממש", אומר רש"י. אז הוא שלח לו 'ריכוך', כמו שעושים ריכוך במלחמה, שלח לו את

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת וישלח תשפ"ו, ובשם ה' נעשה ונצליח. אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

זו פרשה ארוכה, עמוסה מאד, עם נושאים כבדים מאד, מורכבים מאד. דבר ראשון שרצינו לומר: כביכול יש פה כמה פרשיות בתוך הפרשה עצמה – הסיפור עם עשו, הסיפור עם דינה, הסוף של הסיפור עם לבן.

דיברנו על זה בטיש בשבת, על מה ההבדל בין לבן לבין עשו, מבחינה קרימינולוגית... אז אולי נגיד מלה על זה: שיש נוכל, ויש רוצח, ויש רוצח שהוא גם נוכל, ויש נוכל שאם צריך הוא גם רוצח. אז נראה שהמצב של עשו זה שהוא קודם כל רוצח ונוכל, למרות ש"צִיד פְּפִיּוֹ" אבל אין לו שום בעיה לרצוח. היו קוראים לזה היום ראש ארגון פשע, "ארבע מאות איש עמו". ולבן גם לא חסר לו, גם הוא רצה לרצוח, אבל העיקר אצלו זה חמדת הממון והכסף. אז הוא יותר נוכל. הוא לא ממש צווארון לבן, אם כי קוראים לו לבן... אבל הענין שלו זה הנוכלות, החמדנות, מאד, יותר מהרצח. אז זה היה במאמר מוסגר.

אם כן, כל ההיסטוריה של האנושות, של הברואה, מאז שה' ברא את העולם עד סוף כל התיקון – הכל רצף אחד. כל המלחמות כולן מלחמה אחת. כל הרדיפות כולן רדיפה אחת. כל הנסיונות של עם ישראל כולם נסיון אחד. מאז חטא עץ הדעת עד הגאולה השלמה הכל דבר אחד, שיש לו כל פעם מקרים שונים, אבל זו מלחמה בין הסטרא אחרא לבין הקדושה, זה כל הסיפור. זה התחיל עם עץ הדעת עם הנחש הקדמוני, וזה המשיך הלאה בכל הדורות.

וגם בפרשה הזו שכוללת כל כך הרבה נושאים ופרטים, זה גם כן דבר אחד. אז באמת מביא רש"י שיעקב אבינו התמודד גם עם לבן, עכשיו גם עם עשו, גם עם המלאך, גם עם חמור ועם שכם בן חמור, כל הנסיונות הקשים האלה אחד אחרי השני – אבל הכל דבר אחד: ה' יתברך מנסה את הצדיקים אם ישמעו בקולו או לא, אם יתנהגו לפי התורה

המלאכים שיכו בהם ושגם יביאו את הדורון, להוציא לו קצת... להשביע לו את העיניים לרשע, כמו שכתוב שם, שיתמה מלראות את הדורון.

בכלל הטיפוס הזה, צריך לעשות לו ניתוח עומק, להבין קצת בכלים שלנו את המורכבות של האישיות הזאת שנקראת עשו, שזה לא דבר פשוט בכלל באמת להשיג ולהבין את זה. גם את הרשע אנחנו לא ממש משיגים, ברוך ה'. אבל יש מה להתעמק, אולי עוד רגע.

אז התחלנו להגיד שהמלחמה היא אותה מלחמה, אבל ככל שהאדם עולה בדרגות המלחמה קשה יותר. אז יעקב אבינו פה הגיע לשיא, והוא צריך להלחם עם מלאך.

אמרנו בטיש, "וַיִּתֵּן יַעֲקֹב לְבָדוֹ בְלִילָה, נשאר לבד – דברים שצריך להזהר מהם, כן, בן אדם, לא ללכת לבד בלילה, בטח לא במלחמה, בטח במקום סכנה, בשביל פחים קטנים, כביכול איפה שיקול הדעת פה? יש על זה הרבה פירושים גם לפי הקבלה כמובן, הכל ניצוצות שהיה צריך להביא. אבל מבחינת המלחמה הוא הסתכן פה, יעקב אבינו, והיה צריך להלחם עם שרו של עשו.

איך נלחמים עם מלאך, תגידו לי אתם, אני לא יודע. התיאורים בפשט הם תיאורים כביכול שניים אוחזים אחד בשני מנסים להפיל אחד את השני, כשבסוף הוא מכניע את המלאך, אבל המלאך פוגע בו. איזו האבקות היתה פה. איך אפשר להלחם עם מלאך ולנצח אותו? כמובן אפשר עם שמות הקודש. אינני יודע מה עשה יעקב שמה, איך עשה כדי לנצח אותו. התיאור הוא תיאור פיזי כביכול, אבל המלחמה היא מלחמה רוחנית. והוא הכריח אותו שיברך אותו. המלאך רצה לדחות את זה לעתיד, 'לא, עכשיו אני לא אברך אותך. אברך אותך אחר כך'. אבל הוא לא הסכים, הוא הכריח אותו.

צריך כח. ידוע שהצדיקים יש להם כח לצוות. כתוב שכשצדיק גוזר הקדוש ברוך הוא מקיים, הקדוש ברוך הוא גוזר והצדיק מבטל. יש לצדיקים האמתיים כח לגזור גזירות. האם כל אחד יכול לגזור גזירות? היום יש אנשים שגוזרים גזירות, שמבטלים גזרות – לא. לזה צריך אישור מיוחד מהשמים באופן מדויק ביותר, מבית דין של מעלה, כשאדם כבר בדוק ומנוסה ברוח הקודש ויודע שזה מסר אמת ואל מהסטר אחר או משוה. צריך שיתנו לו אישור, שיתנו לו תוקף שהוא יכול לגזור גזירות ולבטל גזרות. צריך להזהר מאד עם הדבר הזה. אנשים עושים כל מיני דברים בלי להבין מה הם עושים בכלל. זה מסוכן מאד.

לכן בדרך כלל צריך לברך, צריך להתפלל. לבטל גזירות? מי אתה שתבטל גזרות. בודקים את הצדיק, בצדיקים יש הרבה דרגות של צדיקות, גבוה מעל גבוה – תלוי באיזו דרגה אתה, מי אתה, מה אתה עושה פה, מה התפקיד שלך? זה אמת, זה לא אמת? זו הצגה? כל הדברים האלה בשמים אין הצגות.

בקיצור, יעקב אבינו היה צריך להלחם עם המלאך, וניצח אותו, ועל זה הוא נקרא ישראל. ישראל, אותיות 'לי ראשי'. מובן שהי' יתברך נתן לו כלים ונתן לו דרך איך לנצח את

המלאך. אם לא, מי יכול לנצח מלאך? אתה לא יכול לנצח בן אדם. את עצמך אתה לא יכול לנצח, את היצר הקטן שלך אתה לא יכול לנצח, אז תנצח את המלאך?

כמובן, בדרגה הזאת של יעקב היתה לו את הסיעתא דשמיא הגשמית והרוחנית והידיעות איך לעשות כדי לנצח את המלאך ולהכריח אותו לברך אותו. אז זה היה השיא. ובכל זאת הוא ניזוק, ניזוק. אחר כך הוא התרפא, ה' ריפא אותו, אבל הוא ניזוק. זאת אומרת שבודקים. אתה גוזר גזירות, אתה עושה כוונות, אתה רוצה לעשות כל מיני פעולות – בודקים את האדם. הסטרא אחרא בודקת איפה הוא חלש. 'אה, הוא חלש בגיד הנשה – טוב, ניתן לו שם את המכה'.

מלחמה, זה דבר קשה מאד. אתם רואים את זה בגשמיות. וברוחניות זה לא פחות קשה, זה יותר קשה. טעות אחת קטנה יכולה להחריב את העולם. הנה, "ארבעה נכנסו לפרדס", רק רבי עקיבא יצא בשלום, כל האחרים ניזוקו.

מה זה להכנס לפרדס? הם כיוונו שמות קודש, השביעו מלאכים, והגיעו לאיפה שהגיעו שם למעלה. והיו שם כל מיני השגות. וכל אחד נפגע לפי חוסר הכנתו. אלישע בן אבויה יצא לתרבות רעה בגלל זה, נהיה כופר. כבר היו לו סיבות קודמות, אבל זה הכריע את הכף. הוא לא היה צריך, ככה אומר האר"י, הוא לא היה צריך להתעסק בדבר הזה כי הוא לא היה מתוקן. ורבי עקיבא היה צריך לעשות את התיקון הזה לבד, כך אומר האר"י, לא לקחת עוד שלושה. הוא לקח עוד שלושה עמו והם לא היו מתאימים, ראויים.

אז אלה לא דברים פשוטים, המלחמה הזו, עם המלאכים, עם הכוונות, עם היחודים, עם הגזירות. זה לא בשביל כל אחד בכלל. הנה, אפילו אבינו יעקב, בחיר האבות, עשה לשם שמים, הכל הכי טוב שאפשר לעשות – וניזוק. יצא בנס, יצאנו בנס כל עם ישראל. ברוך ה'. את זה רציתי לומר.

נושא שני שעניין אותי זה הענין של המלכים של עשו, כן, המלכים של אדם שכתוב שהם מלכו ומתו, מלכו ומתו. זה על פי הפשט. ועל פי הסוד קוראים לזה מלכים שירדו, המלכים שמתו – שבירת הכלים. שבירת הכלים, עולם התהו. יצאו עשר נקודות אחת תחת השניה, כל אחד רצה למלוך, 'אנא אמלוך, אנא אמלוך'. 'אה, אתה רוצה למלוך? קח', ה' נתן להם שפע. הם לא יכלו להחזיק את השפע – הכלי נשבר. הניצוצות נפלו לקליפות. משם יש לנו את הענין שהתחיל הרע. אחר כך ה' העלה את הניצוצות משם וברא את ארבעת עולמות התיקון: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה.

מי שרוצה להבין את הדברים האלה שיקרא את הספר שלנו 'רומח פינחס', אפשר להוריד חינם מהאתר. ושם כל אחד יכול ללמוד את כל הבסיס, ויוכל להבין את כל מה שאנחנו אומרים ואת כל ספרי הקבלה. הספר גם מומלץ ובלשון פשוטה ותוכלו ללמוד אותו. אני מסביר כאן בפשטות בענין הזה.

ובעל הסולם הקדוש הביא חידוש. הוא לא קורא לזה 'אנא אמלוך', אלא הוא קורא לזה 'רצון לקבל לעצמו'. רצון לקבל לעצמו גורם לשבירת הכלים. הוא מחלק את זה:

רצון לקבל לעצמו. רצון לקבל על מנת לתת, זה הצדיק. לתת על מנת לקבל, זה מקולקל, זה אינטרסנט. ולתת על מנת לתת – את זה רק הקדוש ברוך הוא יכול, כי אצלו יש את כל השפע. האדם אין לו כלום, אם הוא לא יקבל הוא לא יוכל לתת. וזה נקרא לקבל על מנת להשפיע. זה בפשטות מאד.

אז אפשר להגיד ש'אנא אמלוד' זה רצון לקבל לעצמו, אם כי 'אנא אמלוד' זה שהוא רוצה למלוד, ויכול להיות שהוא רוצה למלוד לשם שמים, חצי לשם שמים, שליש לשם שמים, או רוצה למלוד רק בשביל הכבוד שלו ותאות השליטה, כן, 'אנא אמלוד', אנא אמלוד' נשמע מין גאווה כזאת שאני רוצה לשלוט.

ועובדה שהם נשברו, כי המלך אין לו מעצמו כלום, וכל מה שמקבל המנהיג, למשל כמשה רבינו – הכל הוא מקבל בשביל עם ישראל. זאת אומרת, הוא מקבל את התורה כדי לתת את התורה, מקבל את השפע כדי לתת את השפע, לא בשביל עצמו.

בזה נבחנות גם המדרגות של הצדיקים – כמה ה'לשם שמים', כמה ה'זפות שלהם, כמה הם צורכים. כן, חנינא בני, "כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו קב חרובין מערב שבת לערב שבת". זאת אומרת שהוא מקבל לעצמו מעט ביותר, וכל העולם ניזון בזכותו. פלא פלאים.

אז הענין הזה באדום, "ה'לעיטני נא מן ה'אדם ה'ה'ה" – זה רצון לקבל לעצמו. אנחנו רואים את זה אצל עשו מלפני שהוא נולד, כבר מבטן אמו עניין אותו לקבל לעצמו והנאות העולם הזה, מה שנקרא, ושום דבר לשם שמים. הוא עשה הסכם עם יעקב שהוא יקבל את העולם הזה, ויעקב יכול לקבל את העולם הבא, כי מה, גם בבכורה הוא אומר: אם הוא הולך למות, מה הוא צריך בכורה. הוא כפר בעולם הבא, בתחית המתים. בקיצור, הטיפוס הזה מקולקל מאד.

אמרנו איזה חידוש קצת בטיש שהקלקול שלו, שהוא הרי בן של יצחק אבינו, ויצחק אבינו זה בחינת גבורות – אז הקלקול של הגבורות זה רוצח. קלקול של גבורות הוא לא קלקול של חסדים. מי שעושה דברים אחרים, זה קלקול של חסדים. פה לא. אבל מה שחידשנו קצת, לא יודע אם זה חידוש או שזה כתוב באיזה שהוא מקום, בכל אופן: שהוא היה דומה לדוד שלו, אח של אמו, לבן, שלבן היה רמאי, אז את הרמאות הוא קיבל ממנו.

יכול להיות שקלקול של הגבורות הוא קיבל מאבא, שאבא היה עולה תמימה כמובן, אבל זה עוד בא מקודם, כן? כל התיקונים באים מתחילת הענין של אדם הראשון עם חוה והנחש וכולי. אז זה הולך ומתברר. ולכן רק מטתו של יעקב שלמה, שכולם היו צדיקים, גם הם עשו טעויות אבל הם היו צדיקים.

טעויות כולנו עושים. רק הקדוש ברוך הוא לא עושה טעות. אבל יש רשעים ויש צדיקים – זה לא אותו דבר. זה לא אותו דבר, רבותי. אנשים הם לא אותו דבר. הם נראים אותו דבר, הם אוכלים, הם שותים, הם ישנים. הם מקיימים

מצוות, לא מקיימים מצוות, כל אחד לפי דרגתו. אבל בשמים יודעים בדיוק מי זה כל אחד, מה הוא עושה, מה הוא מכוון באמת, מה פנימיות לבו. ואין שמה משוא פנים, ואין שוחד, ואין כלום. הכל אמת. הדין אמת, הכל אמת, ישתבח שמו.

אז זה הביטוי הקבלי אם כן, 'אנא אמלוד, אנא אמלוד' – אנחנו רואים את זה אצל עשו טוב מאד, שהוא רצה למלוד, והוא רצה לקבל לעצמו ולא עניין אותו שום דבר, וגם היה רוצח וגם היה נוכח, "ציד בפיו".

עד כאן. ה' יעזור לנו ויאיר לנו את עינינו שנעבוד אותו באמת. זה לא פשוט. ויש הרבה מה להתעמק, ו"ה'פ'ך ב'ה' ו'ה'פ'ך ב'ה' – ד'ל'א ב'ה'". וזה בכלל לא פשוט, זה לא רק ללמוד את התורה – צריך לקיים אותה. וצריך לקיים אותה לשם שמים. צריך לזכך את האדם ולדייק בבחירות שלו.

ויש נסיונות כמו שרואים פה גם כן. לא הזכרתי את הענין של רחל. הסתלקה רחל, מסכן יעקב, כל מה שעבר עליו. באמת כשהוא בא אחר כך לפרעה והוא אומר לו שכל החיים שלו היו קצרים וקשים, במלים שלי, תגיד, 'מה, איך הוא אומר את זה?' – כן, זה נכון. לא היתה לו מנוחה. הוא ביקש לישב בשלוח – "קפץ עליו רגזו של יוסף". זה לא פשוט.

אז כמו במפעל, להבדיל, כן? "מ'פ'ש'ר'י א'פ'ז'ה א'ל'וק" – ככל שאדם בדרגה גבוהה יותר, במפעל המנהל הוא אחראי יותר מהפועל, נכון? זה לא אותו דבר. אז נראה כאילו הוא לא עושה כלום. לא. הוא עושה המון, המנהל. מנהל צריך לנהל. זו עבודה יותר של דיבורים ומחשבה ופחות של עשיה, אבל זה מה שהוא עושה. האחריות גדולה יותר. ואם הוא עושה טעות – הלך על המפעל.

אז ככה אבותינו הקדושים הקימו את המפעל הקדוש הזה כביכול – עם ישראל, שבא לתקן את העולם, לתקן עולם במלכות שד"י. אז הקפידו אתם כחוט השערה, וניסו אותם, והם היו צריכים להעלות את הניצוצות ולהלחם את המלחמות. זה משהו מופלא. ואין לנו בכלל השגה בזה, רק שאנחנו מנסים משהו לדלות בשביל שאנחנו נעבוד את ה' לדרגות שלנו. אין לנו השגה באבות הקדושים, אבל זו התורה וצריך ללמוד, וזה הפשט. אז אנחנו מנסים לדלות מהפשט דברים שיעזרו לנו להתחזק.

היום כל האנשים ברוך ה' רוצים להתחזק. באמת צריך להתחזק. להתחזק, זה גבורות דקדושה. גבורות דקדושה. בלי גבורות דקדושה זה לא הולך. אם בן אדם לא נלחם ביצר הפרטי, ופה היה גם היצר הכללי שנלחם אתו, כן, שרו של עשו, לא פחות – אז בן אדם מאכזב את הבורא, שזה הכי גרוע, אוי לנו לאותה בושה. בן אדם צריך תמיד לחשוב איך הוא לא יאכזב את הבורא. זה הכי גרוע.

יהי רצון שכולנו נשמח את הבורא ו"ישמח ה' במעשיו!"

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכל טוב סלה!

ונא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל

מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! כל טוב.

מתוך נפשי – עצות לאש תמיד

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ג כסלו תשפ"ו

- א. יש לכל אדם מנעד נפשי ותפקודי. השמר שלא לצאת ממנו – פן תנזק.
- ב. אל תנסה לחקות אחרים. היה מקורי. היה אתה עצמך. זו תרומתך לעולם. גם אם היא אינה מתבלטת – היא שלך! היא אתה!
- ג. אם אתה באמת אוהב את מה שאתה עושה – לבסוף גם אנשים אחרים יאהבו זאת.
- ד. יש משפיעים, ויש מושפעים – והיכן אתה?
- ה. הרצון להצליח – לא בכל ענין הוא לטובה.
- ו. אם אתה מציף – העולם יהיה מוצף. ויש לזה מחיר.
- ז. אל תאפשר שישרפו לך את הזמן לשוא.
- ח. בעיית הדור: הילדים והנוער מתבגרים מהר מדי לעומת יכולותיהם האמתיות, דבר שיוצר פערים מסוכנים. ונוצרים בתוך נפשם ביחד ילד, נער, מבוגר וזקן – והם עדיין צעירים! אצה להם הדרך לעצמאות – אך אין להם דעת, ולא נסיון חיים!
- ט. אל תזלזל בכאבים של נער או של נערה. התיחס אליהם ברצינות, בכבוד ובהקשבה.
- י. 'דרך עץ החיים' יכולה להציל – השאלה היא האם האדם זכה בה והאם הוא מתמיד בה.
- יא. עולם השקר פוער פה שחור – ומאיים לבלוע את הנשמות!
- יב. אם אין שלום בית בין ההורים – הילדים בסכנה גוברת.
- יג. אתה בודד בבית? אבוד? מדוכא? – צא לעבודה. זה ירפא אותך. חברת אנשים וסדר יום הם הבסיס של השיקום, וודאי שקבלת עזרה מקצועית.
- יד. "בן שמונה עשרה לחפה". אם אדם מתחתן צעיר, יש לו סיכוי לשרוד – נפשית ורוחנית. הוא ואשתו מהווים יחידה חזקה להתמודדות במלחמת החיים.
- טו. האהבה לא מתה! היא קיימת. היא צוהלת. אך יש לשמור עליה ולטפחה תמיד.
- טז. במקום לצעוק – חייך! כך תשיג יותר.
- יז. אם לא תישן, תאכל ותתאמן, המצב יחמיר.
- יח. אל תבזבז זמן וכח על קנאה. "אין אדם נוגע במוכן לחברו".
- יט. מלה נכונה, בזמן הנכון, בדרך הנכונה – מצילה חיים!
- כ. אתה דואג? אמור תהלים.
- כא. אתה מפחד? תן צדקה, והתפלל.
- כב. אתה שבור? עצוב? חלש? – שמע את שירי ה'א"ז שלנו.
- כג. הדבקות היא המפתח לגאולה!
- כד. בלי שמירה על הקדושה – אין שמחה.
- כה. אם טורדות אותך מחשבות, הסתכל על נחל זורם. עם המים המחשבות יזרמו הלאה, בס"ד.
- כו. כאשר הכלי מצומצם ודחוס – האור צריך להיות קצר, מכוון, קולע ועוצמתי.

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!
התחזקו על ידי שמיעת שירי דא"ז, וזכו והפיצו אותם ובא לציון גואל במהרה ברחמים!
לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום, וכט"ס!**